

Parish Information Bulletin

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 21—27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 17: 12-19 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΠΕΜΤΗ 25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Αγ. Γρηγορίου Θεολόγου	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ	Ἐυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή – Α' Τιμ. 4: 9-15 Ἐυαγγέλιο— Λουκ. 19: 1-10

Ἀγ. Γρηγόριος ο Θεολόγος

Σπουδαία εκκλησιαστική προσωπικότητα και ένας από τους Τρεις Ιεράρχες. Η μνήμη του γιορτάζεται σε Ανατολή και Δύση στις 25 Ιανουαρίου. Την ημέρα αυτή γιορτάζουν όσες και όσοι φέρουν το όνομα Γρηγόριος και Γρηγορία.

Ο Γρηγόριος γεννήθηκε το 329 στην Αριανζό, κοντά στη Ναζιανζό της Καππαδοκίας, γι' αυτό λέγεται και Ναζιανζηνός. Έλαβε χριστιανική αγωγή από τον πατέρα του Γρηγόριο, που ήταν επίσκοπος στη Ναζιανζό, αν και αρχικά ανήκε στην ιουδαϊζουσα αίρεση των Υψισταρίων, και τη μητέρα του Νόννα. Σπούδασε στα πιο ονομαστά πνευματικά κέντρα της εποχής του, στην Καισάρεια, την Αλεξάνδρεια και την Αθήνα, όπου είχε συμμαθητή τον Μέγα Βασίλειο.

Μετά τις σπουδές του γύρισε στη Ναζιανζό, σε ηλικία 30 ετών. Αφού βαπτίστηκε, έφυγε για την έρημο, όπου έγινε μοναχός. Από την έρημο το κάλεσε ο γέρος πατέρας του για να τον βοηθήσει στο ποιμαντικό του έργο και κατ' απαίτηση των χριστιανών και παρά τη θέλησή του χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Αργότερα, ο Μέγας Βασίλειος, που ήταν αρχιεπίσκοπος στην Καισάρεια, τον χειροτόνησε επίσκοπο, παρά τη θέλησή του και πάλι.

Ο Γρηγόριος δεν έμεινε για πολύ στη θέση αυτή. Μετά τον θάνατο του πατέρα του προτίμησε να φύγει και πάλι στην έρημο. Ήταν, όμως, γνωστός για την αρετή, τη σοφία και την ορθή πίστη του, ώστε οι χριστιανοί της Κωνσταντινούπολης τον κάλεσαν να αναλάβει τον αγώνα εναντίον των Αρειανών, οι οποίοι με τις αιρετικές διδασκαλίες τους είχαν διχάσει το ποίμνιο της Εκκλησίας.

Ο Γρηγόριος δέχτηκε, μετέβη στην πρωτεύουσα κι έστησε το πνευματικό στρατηγείο του στο μικρό ναό της Αγίας Αναστασίας. Εκεί εκφώνησε τους περίφημους πέντε θεολογικούς λόγους του ενάντια στους αρειανόφρονες, για τους οποίους ονομάστηκε Θεολόγος. Το 381 συνήλθε στην Κωνσταντινούπολη Β' Οικουμενική Σύνοδος για να καταδικάσει τους οπαδούς του Μακεδονίου, οι οποίοι αμφισβητούσαν τη θεότητα του Αγίου Πνεύματος, για ακόμη μία φορά τον Άρειο και να συμπληρώσει το Σύμβολο της Πίστεως. Τα μέλη της συνόδου τον ανακήρυξαν πρόεδρό της και ταυτόχρονα τον εξέλεξαν αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως. Όμως, ορισμένα μέλη της Συνόδου, που εμφανίστηκαν καθυστερημένα στις εργασίες της, αμφισβήτησαν την εκλογή του και ο Γρηγόριος δεν δίστασε να παραιτηθεί και να επιστρέψει στην έρημο, αφού προηγουμένως εκφώνησε τον περίφημο «Συντακτήριο Λόγο» του. Εκεί πέρασε τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής του, με προσευχή, μελέτη και συγγραφή.

Το θρησκευτικό δράμα «Χριστός Πάσχων», που αποδιδόταν σ' αυτόν, είναι έργο αρκετά μεταγενέστερο.

Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος κοιμήθηκε στις 25 Ιανουαρίου του 390, σε ηλικία 61 ετών.

Απολυτίκιον

Ο ποιμενικός αυλός της θεολογίας σου, τας των ρητόρων ενίκησε σάλπιγγας· ως γαρ τα βάθη του Πνεύματος εκζητήσαντι, και τα κάλλη του φθέγματος προσετέθη σοι. Αλλά πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. 17: 12-19)

Το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, αγαπητοί μου αδελφοί, μας περιγράφει ένα μεγάλο θαύμα -γνωστό σε όλους μας: την θεραπεία δέκα λεπρών ανθρώπων από τον Ιατρό των ψυχών και των Σωμάτων μας, την Πηγή των Θαυμάτων, τον Χριστό μας. Σαν άνθρωποι που μας προβληματίζει η υγεία μας και ευχόμαστε πάντα να την έχουμε, ακούγοντας τη σημερινή διήγηση, αισθανόμαστε χαρά και έχουμε ελπίδα. Ο Χριστός που χορηγεί την υγεία, μπορεί να θεραπεύσει κι εμάς από κάθε ασθένεια, όπως τους δέκα λεπρούς και τόσους άλλους ασθενείς που αναφέρει το Ευαγγέλιο.

Η υγεία είναι το καθημερινό και πρωταρχικό αίτημα του ανθρώπου κάθε εποχής. Η αρχαία Ελλάδα ήταν διάσπαρτη από ιερά του ψευδοθεού Ασκληπιού. Στους χώρους αυτούς παρακαλούσαν οι ασθενείς για την υγεία τους και προσέφεραν αναθήματα και θυσίες.

Το αίτημα για μια καλή υγεία είναι το ίδιο έντονο και σήμερα. Στην καθημερινή μας ζωή όταν συναντούμε έναν αδελφό μας, τον χαιρετάμε με την ευχή να έχει υγεία. Προσερχόμαστε στην Εκκλησία και τους Αγίους εντονότερα όταν βιώνουμε οι ίδιοι ή οι οικείοι μας προβλήματα υγείας. Το ερώτημα, όμως, που τίθεται είναι γιατί ο άνθρωπος φοβάται την ασθένεια;

Πρώτον διότι η ασθένεια σύμφωνα με την Αγία Γραφή και την πατερική θεολογία, δεν είναι φυσικό φαινόμενο, αλλά είναι ένα παρά φύση γεγονός, ένα παράσιτο στην ανθρώπινη φύση. Η ασθένεια είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας. Ο Θεός δεν έπλασε τον άνθρωπο με ασθένειες, αλλά κατά πάντα υγιή. Η ασθένεια ήλθε στον οργανισμό μας μετά την διάπραξη της αμαρτίας, μετά την απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό. Έτσι τελικά η κατάσταση της αμαρτίας είναι που μας προξενεί φόβο και ανασφάλεια.

Δεύτερον διότι ο φόβος της ασθένειας, στο βάθος του, κρύβει τον φόβο του θανάτου. Όταν βλέπουμε κάτι άσχημο να γίνεται στο σώμα μας, αμέσως αναδύεται το ερώτημα: «Μήπως πεθάνω; Μήπως αυτή η ασθένεια με οδηγήσει στον θάνατο;»

Ο φόβος του θανάτου δημιουργεί πολλά υπαρξιακά και κοινωνικά προβλήματα επειδή η ασθένεια και ο θάνατος είναι ανυπόφορες και αδιέξοδες καταστάσεις, θεωρούμενες εκτός της αλήθειας του Ευαγγελίου. Ο άνθρωπος ενστικτωδώς θέλει να εξασφαλίσει με τον καλύτερο τρόπο την περίθαλψή του και τα γηρατιά του. Πολλές φορές όμως στην αγωνιώδη του προσπάθεια να αποκτήσει όσα περισσότερα υλικά αγαθά προλάβει ή να αυξήσει την επιρροή του σε όσο γίνεται περισσότερους συνανθρώπους του, για να νιώσει έτσι την ψευδαίσθηση της σιγουριάς, παραθεωρεί τον «έσω άνθρωπο», χάνει το σκοπό της ύπαρξης του, χάνει την ανθρωπιά του και τότε επιτρέπει ο Θεός παιδαγωγικά κάποια ασθένεια για να του υπενθυμίσει τη φθαρτότητα και τη ματαιότητα μιας ζωής που δεν είναι συνδεδεμένη με την πηγή της ζωής, το Χριστό.

Σε καμία εποχή δεν έλειψαν οι ανίατες ασθένειες. Ακόμη και στις μέρες μας που η θεόδοτη ιατρική επιστήμη μεγαλουργεί, πολλά ιατρικώς ανίατα νοσήματα απειλούν τους ανθρώπους. Αυτό συμβαίνει και θα συμβαίνει, διότι ούτε η αμαρτία ούτε τα πάθη εκλείπουν από την ανθρώπινη ψυχή. Ο Χριστός μας, ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων στην επί γης παρουσία του με τη μοναδική θεϊκή του αγάπη, ευεργέτησε και θεράπευσε τις ασθένειες των ανθρώπων, άλλοτε επιβραβεύοντας τη βαθείά τους μετάνοια και συντριβή και άλλοτε τη ζωντανή πίστη τους. Επανάφερε έτσι τον άνθρωπο στην κατάσταση που ήταν πριν την πανανθρώπινη ασθένεια της αμαρτία. Έκανε τον άνθρωπο καθαρό από τις αμαρτίες και καθαρό από κάθε φθορά και ασθένεια με τη δυνατότητα να σπάσει τα δεσμά του θανάτου και να ζήσει αιώνια. Μόνο ο Αναστημένος Χριστός μπορούσε να το κάνει αυτό. Κι εμείς μόνο όταν είμαστε ενωμένοι με το Χριστό και τους Αγίους μπορούμε να το επιτύχουμε. Ο Όσιος Πατήρ ημών Πορφύριος, ένας σύγχρονος άγιος γέροντας που υπέφερε από πολλές και βαρείες ασθένειες, μας συμβουλεύει τα εξής: «όταν αρρωστήσουμε το θέμα δεν είναι μόνο να πάρουμε φάρμακα ή να προσευχηθούμε στους Αγίους. Πρέπει να ξέρουμε και το άλλο μυστικό: να αγωνιστούμε να αποκτήσουμε τη Χάρη του Θεού. Αυτό είναι το μυστικό. Τα άλλα θα μας τα διδάξει η Χάρη, δηλαδή το πώς θα αφευθούμε στο Χριστό. Εμείς δηλαδή περιφρονούμε την ασθένεια, δεν την σκεπτόμαστε, σκεπτόμαστε το Χριστό, απλά, ανιδιοτελώς, κι ο Θεός κάνει το θαύμα του προς το συμφέρον της ψυχής μας. Όπως λέμε στη Θεία λειτουργία πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα».

Αδελφοί μου!

Οι δέκα λεπροί ήθελαν να θεραπευθούν. Ζήτησαν και έλαβαν το έλεος του Χριστού. Μόνο ο ένας όμως κατανόησε ότι το έλεος του Θεού είναι ένα δώρο για τον άνθρωπο και ότι η υγεία έχει αξία μόνο όταν τη θεωρούμε ως ευλογία Θεού για να Τον δοξάζουμε και για να Τον ευχαριστούμε. Ας τον μιμηθούμε. Για το σκοπό αυτό σώζεται στο Ευαγγέλιο η θεραπεία των δέκα λεπρών. Ας είμαστε ευγνώμονες πάντοτε προς το Χριστό για τις δωρεές Του και ας Τον ευχαριστούμε για όλα, για να λάβουμε τη Χάρη του και την ψυχοσωματική μας θεραπεία. Αμήν!

π. Χ.Κ.